Perspectives of family carers of older people from Turkish and Moroccan origin in Flanders and Brussels, Belgium, on Advance Care Planning: An exploratory interview study

Haio: Eddaly Waël , V.U.B.
Promotor: DE VLEMINCK Aline , V.U.B.
Praktijkopleider: DE BECKER Nicole , VAN HOOSTE Els , VERBEKE Gwen

Context: Vroegtijdige zorgplanning is, onder migranten waaronder grote Turkse en Marokkaanse gemeenschappen zijn, onderbelicht in Europa.

Onderzoeksvraag: Kennis, ervaring, opvattingen, facilitatoren en barrières van vroegtijdige zorgplanning onderzoeken bij familieleden van oudere Turkse en Marokkaanse volwassenen in België

Methode: We hebben 22 semigestructureerde interviews en deductieve/inductieve thematische data-analyse uitgevoerd. Setting/deelnemers: Familieleden van oudere Turkse en Marokkaanse volwassenen in Brussel, Mechelen en Antwerpen, gerekruteerd door de huisarts

Resultaten: Deelnemers hadden beperkte kennis over VZP en hadden dergelijke planning niet met zorgverleners besproken. Sommigen hadden de wensen van hun familieleden in verband met het levenseinde besproken en beschouwden dergelijke discussies als nuttig, omdat ze hun emotionele/psychologische last verlichtten en het voor hen gemakkelijker maakten om de voorkeuren van hun familieleden voor het levenseinde in acht te nemen. Anderen waren gekant tegen de bespreking van specifieke onderwerpen in verband met een vroegtijdige zorgplanning (bv. opname in een rusthuis, stopzetten van levensverlengende behandelingen, opstellen van officiële documenten) of vonden dat dergelijke besprekingen niet nodig waren omwille van hun betrokkenheid en het vertrouwen in de aangeboden zorg voor hun familieleden. Barrières voor VZP waren persoonlijke en relationele kenmerken van de ouder (niet-acceptatie van het ouder worden, ouderlijk gezag), emotionele moeilijkheid van gesprekken over het levenseinde en het gebrek aan urgentie. Faciliterende factoren waren de verspreiding van relevante informatie in de moedertaal van de oudere volwassenen, het voorzichtige begin van gesprekken door huisartsen en de betrokkenheid van verschillende familieleden.

Conclusie: Familieleden van ouderen met een Turkse en Marokkaanse achtergrond zijn niet gewend met VZP en hebben er zeer uiteenlopende opvattingen over. Mensen moeten de kans krijgen om op een cultureel passende manier te praten over VZP . Ook zouden de verschillende perspectieven hieromtrent alsmede het al dan niet uitvoeren van dergelijke planning moeten worden erkend